

3) *Академическа*, 4) *Панегирика* [ποχвално слово], *При-
сѣтственна Спачь* (Ἀγγλικ: speech) ἐκφωνούμενον εἰς ἐπί-
σημα συμπόσια ἐπὶ τῆς τραπέζης. Τὰ μέρη τοῦ Ῥητορικοῦ λό-
γου εἰσὶ, I-ον *Пристѣпъ*, II-ον *Тема*, III-ον *Развитіе* (Раз-
вѣска), IV-ον *Паметивеска часть* (поезнія) καὶ V-ον *За-
ключеніе*.

Ἐκάστη γλῶσσα, πολὺ ἢ ὀλίγον τελειωποιημένη ἔχει τοὺς
κανόνας τῆς, προσδιωρισμένους νόμους διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν
λέξεων καὶ τὴν αὐτῶν διατάξιν εἰς προτάσεις. Οὗτοι οἱ κανό-
νες καὶ μέθοδοι λέγονται Ὕφος (Слогъ=le style), κατὰ τὸ
περιεχόμενον εἰς *Прозаически*, καὶ *Поетически* διαιρούμενον
καὶ ἀνήκον τῷ συγγραφεῖ, ἡ δὲ γλῶσσα, τὸ ὑλικὸν τοῦ ὕφους,
ἀνήκει τῷ ἔθνει, ὅπερ τὴν ὁμιλεῖ.

Αἱ γενικαὶ ἰδιότητες τῶν δύο εἰδῶν εἰσὶ 1) *Точность и
Ясность* (Ακρίβεια καὶ σαφήνεια), 2) *Правильность* (κανονι-
κότης, κατὰ κανόνας γραμματικούς, 3) *Чистота* (καθαριότης),
ὅτι ἄνευ ἀνάγκης δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζωμεθα α) *Барбаризми*
(Ἐένας λέξεις), β) *Архаизми*, γ) *Неологизми*, δ) *Провинци-
ализми*, ε) *Омонимность* (συμμόρφωσις μετὰ τοῦ ἀντι-
κειμένου καὶ προσώπου, περὶ οὗ ὁ λόγος διότι ἄλλως ὁμιλεῖ ὁ
χωρικός καὶ ἄλλως ὁ μεμορφωμένος, ὅστις οὐδέποτε ἤθελεν ἐκ-
φρασθῇ πρὸς ὁμοίον του, »поу ἤсουν брѣ, χαμένε! фάге. (кждѣ
ходи бѣ, хайманó! λάпай).

Τὸ ποιητικὸν ὕφος ἔχει κυρίως δύο ἀνηκούσας αὐτῷ ἰδιό-
τητας, I-ον *Изобразительность* (τ' ἀντικείμενα ἐξεικονίζονται
ἔμπροσθεν τοῦ ἀναγνώστου καὶ ἰχνογραφοῦνται ἐν τῇ φαντασίᾳ
αὐτοῦ), II-ον *Музыкальность*. Αἱ ἰδιαιτέρας ἐκφράσεις τῆς πρῶ-
της εἰσὶ, α) *Тропи*, β) *Синонимии*, γ) *Епитети*. Εἶδη δὲ τοῦ πρῶ-
του τούτων τῶν τριῶν εἰσὶ, 1) *Μεταфора*, 2) *Аллизории*,
3) *Ипербола*, τῆς δὲ δευτέρας (*Музыкальность*) τὰ προϊόντα
ἐκφράζονται καὶ διὰ στιχουργίας (стихосложение, стихоплет-